

LUCRARE SCRISĂ SEMESTRIALĂ (1)
Clasa a VIII-a, sem. al II-lea, anul școlar 2017 – 2018

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu. Timpul de lucru efectiv este de 2 ore.

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citește următorul text:

Scena VII
DOMNIȘOARA CUCU, PROFESORUL

DOMNIȘOARA CUCU: Ați văzut, domnule profesor de matematici?

PROFESORUL (timid): Am văzut.

DOMNIȘOARA CUCU: Ce dezordine! Ce scandal! Când eu strig în conferință că se duce școala de râpă, dumneata taci.

PROFESORUL: Domnișoară Cucu...

DOMNIȘOARA CUCU (intransigentă): Nicio domnișoară Cucu! Dumneata taci și stai cu nasul în cărți și-ți vezi de stelele și cometele dumitale.

PROFESORUL (timid, modest): Studiez.

DOMNIȘOARA CUCU: Studiezi?! De asta ești dumneata profesor? Ca să studiezi?

PROFESORUL: Cred că da.

DOMNIȘOARA CUCU: Și între timp, elevii și elevele își fac de cap. Ce dezmăț! Ce perversitate!

PROFESORUL: Perversitate? Exagerezi.

DOMNIȘOARA CUCU: Exagerez? Poți dumneata să-mi spui ce caută fata asta la gară?

PROFESORUL (după o tăcere de o secundă, foarte serios): Domnișoară Cucu! Dumneata ai fost vreodată la mare?

DOMNIȘOARA CUCU: Am fost la nămol, la Tekirghiol.

PROFESORUL: Nu la nămol. La mare ai fost?

DOMNIȘOARA CUCU (bănuitoare): Ce vrei să spui cu asta?

PROFESORUL: Într-un târg de provincie ca al nostru... gara este... marea. Este portul, necunoscutul, depărtarea.

DOMNIȘOARA CUCU (plat): Ce depărtare?

PROFESORUL: Este dorul de a pleca, de a fugi.

DOMNIȘOARA CUCU: De a pleca? De ce să pleci? Unde să pleci?

PROFESORUL: În altă parte. În altă lume.

DOMNIȘOARA CUCU (severă): Domnule profesor, dacă astea sunt lecțiile pe care dumneata le dai elevelor, în orele dumitale, atunci să-mi dai voie să-ți spun... dă-mi voie să-ți spun...

(Se aude un șuierat de locomotivă și un zgomot de tren.)

ȘEFUL (apărând o secundă în prag): Personalul. Vine personalul.

PROFESORUL (cu o tresărire de emoție): Vine. (Iese precipitat.)

DOMNIȘOARA CUCU (singură în scenă): Auzi dumneata. Necunoscutul! Depărtarea! (Iese și ea pe peron.)

(Mihail Sebastian, *Steaua fără nume*)

A. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos:

1. (4 p.) Notează câte un antonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor *timid*, *severă*.
2. (4 p.) Explică rolul punctelor de suspensie din structura din enunțul *Într-un târg de provincie ca al nostru... gara este... marea*.
3. (4 p.) Notează patru termeni din familia lexicală a cuvântului *singur*.
4. (4 p.) Extrage din enunțul următor cuvintele care conțin diftongi și precizează felul acestora: *Poți dumneata să-mi spui ce caută fata asta la gară?*
5. (4 p.) Formulează două idei principale/secundare ale textului dat.
6. (4 p.) Explică, în 30 – 50 de cuvinte, semnificația replicii profesorului: *Într-un târg de provincie ca al nostru... gara este... marea. Este portul, necunoscutul, depărtarea*.

- B. (16 p.) Redactează o compunere de minimum 150 de cuvinte, în care să motivezi apartenența la genul dramatic a textului *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian.

În compunerea ta, trebuie:

- să precizezi două trăsături ale genului dramatic;
- să prezinți detaliat două trăsături ale genului dramatic, valorificând textul dat;
- să respecti structura specifică tipului de compunere cerut;
- să ai obligatoriu numărul minim de cuvinte precizat.

Citește următorul text:

Mi s-a întâmplat de câteva ori să fiu întrebată dacă am vreun model în viață și m-am scuturat ca de o bănuială prea puțin flatantă.

Ideea de model era strict legată, pentru mine, de aceea de imitație, de copie, or, de când mă știu, am avut superstiția originalului. Modelul, credeam eu, impune o limitare a libertății de alegere, a curajului deciziei. Pe de altă parte, un soi de model colectiv, format din trăsături demne de luat în seamă ale unora și altora, oameni din jurul meu și din cărți, a înlocuit încetul cu încetul absența celui unic. Poate că maturizarea înseamnă și această capacitate de a deveni tu însuși luând de la alții ce admiri mai mult la ei. Poate că imaturitatea înseamnă vanitatea unicității tale. Dacă ar fi să-mi aleg așadar, în sfârșit, un model în diversele împrejurări ale vieții, cred că aș alege o combinație între Alecsandri, Maiorescu și Caragiale. (Și dacă ar fi obligatoriu doar unul, în clipa de față Alecsandri ar fi acela). De la poet aș lua înclinația către intimitate, capacitatea de a face corp comun cu prezentul, să-i trăiești altruist evenimentele, fără a uita să-ți guști „egoist” clipa și, pe de altă parte, felul de a înfrunța trecerea anilor și de a imagina cu zâmbetul pe buze un viitor în care tu și prietenii tăi nu mai sunteți. Las pe alții să-i ironizeze plăcerea de a sta „la gura sobei” în timp ce afară viscolește, și mărturisesc că nu-mi pot închipui clipe mai liniștite decât erau, în secolul romantic, serile în care stătea la adăpost de urgie și, alături de oameni plăcuți și concreți, călătoreai în toate lumile posibile, ajungeai cu imaginația la cer. Mă atrag deopotrivă mintea lui scormonitoare și dorința de a face bine, dar și aceea de a trăi comod, de a scrie pentru contemporanii lui, de a pune temelii. În raport cu epoca lui era totuși nonconformist, dar îți trebuie ochi buni spre a vedea asta dincolo de stricta lui politețe.

Prin Maiorescu ideea de model s-a limpezit și mai mult pentru mine. Modelul este acel om pe care îl ai în minte când nu ești sigur cum ar trebui să reacționezi când viața sau oamenii te pun la încercare. Ce ar fi făcut Maiorescu în locul nostru sau în locul meu? Când ajungi să te întrebi asta, ți-ai găsit modelul. Chiar dacă mai am încă mult de cizelat la imperfecta mea alcătuire interioară, figura lui gravă, care vede deșertăciunile lumii și încearcă să le înfrunte senin, dar și critic, îmi apare în față așa cum, în momentul ispitei, lui Iosif i-a răsărit înaintea chipul tatălui. În fine, previzibil, de la Caragiale mi-ar plăcea să iau tocmai ceea ce-l opune lui Maiorescu: și el vede deșertăciunile, dar le ia în râs. Și el vede slăbiciunea, dar n-o combate, ci și-o asumă. Pe principiul coincidentia oppositorum, cele două atitudini contrare (seninătatea distantă și identificarea cu o imagine de care râzi) se întâlnesc într-un loc în care aș vrea să ajung și eu cândva și de care sunt încă departe.

(Ioana Pârvulescu, *Modele și antimodele*, în *România literară*, nr. 2, 2010)

A. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos:

- (4 p.) Formulează câte un enunț în care să precizezi următoarele aspecte din textul dat:
  - două perspective diferite din care poate fi privită ideea de model;
  - personalitățile culturale care au, pentru autoare, valoare de model.
- (4 p.) Indică într-un enunț titlul publicației în care a apărut articolul de mai sus și anul apariției sale.
- (4 p.) Menționează persoana și cazul pronumelor subliniate în enunțul *În raport cu epoca lui era totuși nonconformist, dar îți trebuie ochi buni spre a vedea asta dincolo de stricta lui politețe*.
- (4 p.) Precizează funcția sintactică a cuvintelor subliniate, menționând partea de vorbire prin care se exprimă: *Poate că maturizarea înseamnă și această capacitate de a deveni tu însuși luând de la alții ce admiri mai mult la ei*.
- (4 p.) Transcrie două propoziții subordonate diferite din fraza următoare și precizează felul lor: *Modelul este acel om pe care îl ai în minte când nu ești sigur cum ar trebui să reacționezi când viața sau oamenii te pun la încercare*.
- (4 p.) Construiește o frază alcătuită din două propoziții în care să existe o propoziție subordonată subiectivă introdusă printr-un adverb relativ.

- B. (12 p.) Redactează o narațiune de 150 – 300 de cuvinte în care să povestești o întâmplare al cărei protagonist este un adolescent care devine un model pentru un frate/coleg mai mic .

În compunerea ta, trebuie:

- să relatezi o întâmplare, respectând succesiunea logică a evenimentelor;
- să precizezi două elemente ale contextului spațio-temporal;
- să respecți structura specifică tipului de compunere cerut;
- să ai obligatoriu numărul minim de cuvinte precizat.

Notă! Respectarea, în lucrare, a ordinii cerințelor nu este obligatorie. **Vei primi 14 puncte pentru redactarea întregii lucrări** (unitatea compoziției – 2 p.; coerența textului – 2 p.; registrul de comunicare, stilul și vocabularul adecvate conținutului – 2 p.; ortografia – 3 p.; punctuația – 3 p.; așezarea corectă a textului în pagină – 1 p.; lizibilitatea – 1 p.).

LUCRARE SCRISĂ SEMESTRIALĂ (2)
Clasa a VIII-a, sem. I, anul școlar 2017 – 2018

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu. Timpul de lucru efectiv este de 2 ore.

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citește următorul text:

Scena VII
DOMNIȘOARA CUCU, PROFESORUL

DOMNIȘOARA CUCU: Ați văzut, domnule profesor de matematici?

PROFESORUL (timid): Am văzut.

DOMNIȘOARA CUCU: Ce dezordine! Ce scandal! Când eu strig în conferință că se duce școala de râpă, dumneata taci.

PROFESORUL: Domnișoară Cucu...

DOMNIȘOARA CUCU (intransigentă): Nicio domnișoară Cucu! Dumneata taci și stai cu nasul în cărți și-ți vezi de stelele și cometele dumitale.

PROFESORUL (timid, modest): Studiez.

DOMNIȘOARA CUCU: Studiezi?! De asta ești dumneata profesor? Ca să studiezi?

PROFESORUL: Cred că da.

DOMNIȘOARA CUCU: Și între timp, elevii și elevele își fac de cap. Ce dezmăț! Ce perversitate!

PROFESORUL: Perversitate? Exagerezi.

DOMNIȘOARA CUCU: Exagerez? Poți dumneata să-mi spui ce caută fata asta la gară?

PROFESORUL (după o tăcere de o secundă, foarte serios): Domnișoară Cucu! Dumneata ai fost vreodată la mare?

DOMNIȘOARA CUCU: Am fost la nămol, la Tekirghiol.

PROFESORUL: Nu la nămol. La mare ai fost?

DOMNIȘOARA CUCU (bănuitoare): Ce vrei să spui cu asta?

PROFESORUL: Într-un târg de provincie ca al nostru... gara este... marea. Este portul, necunoscutul, depărtarea.

DOMNIȘOARA CUCU (plat): Ce depărtare?

PROFESORUL: Este dorul de a pleca, de a fugi.

DOMNIȘOARA CUCU: De a pleca? De ce să pleci? Unde să pleci?

PROFESORUL: În altă parte. În altă lume.

DOMNIȘOARA CUCU (severă): Domnule profesor, dacă astea sunt lecțiile pe care dumneata le dai elevelor, în orele dumitale, atunci să-mi dai voie să-ți spun... dă-mi voie să-ți spun...

(Se aude un șuierat de locomotivă și un zgomot de tren.)

ȘEFUL (apărând o secundă în prag): Personalul. Vine personalul.

PROFESORUL (cu o tresărire de emoție): Vine. *(Iese precipitat.)*

DOMNIȘOARA CUCU (singură în scenă): Auzi dumneata. Necunoscutul! Depărtarea! *(Iese și ea pe peron.)*

(Mihail Sebastian, Steaua fără nume)

A. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos:

1. (4 p.) Notează câte un sinonim contextual pentru cuvintele *bănuitoare*, *precipitat*.
2. (4 p.) Explică rolul virgulelor din enunțul *Este portul, necunoscutul, depărtarea*.
3. (4 p.) Notează patru termeni din familia lexicală a cuvântului *singur*.
4. (4 p.) Indică numărul de litere, respectiv de sunete din cuvintele: *exagerez*, *Tekirghiol*.
5. (4 p.) Formulează două idei principale/secundare ale textului dat.
6. (4 p.) Explică, în 30 – 50 de cuvinte, semnificația replicii profesorului: *Într-un târg de provincie ca al nostru... gara este... marea. Este portul, necunoscutul, depărtarea*.

- B. (16 p.) Redactează o compunere de minimum 150 de cuvinte, în care să motivezi apartenența la genul dramatic a textului *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian.

În compunerea ta, trebuie:

- să precizezi două trăsături ale genului dramatic;
- să prezinți detaliat două trăsături ale genului dramatic, valorificând textul dat;
- să respecți structura specifică tipului de compunere cerut;
- să ai obligatoriu numărul minim de cuvinte precizat.

Citește următorul text:

Mi s-a întâmplat de câteva ori să fiu întrebată dacă am vreun model în viață și m-am scuturat ca de o bănuială prea puțin flatantă.

Ideea de model era strict legată, pentru mine, de aceea de imitație, de copie, or, de când mă știu, am avut superstiția originalului. Modelul, credeam eu, impune o limitare a libertății de alegere, a curajului deciziei. Pe de altă parte, un soi de model colectiv, format din trăsături demne de luat în seamă ale unora și altora, oameni din jurul meu și din cărți, a înlocuit încetul cu încetul absența celui unic. Poate că maturizarea înseamnă și această capacitate de a deveni tu însuși luând de la alții ce admiri mai mult la ei. Poate că imaturitatea înseamnă vanitatea unicității tale. Dacă ar fi să-mi aleg așadar, în sfârșit, un model în diversele împrejurări ale vieții, cred că aș alege o combinație între Alecsandri, Maiorescu și Caragiale. (Și dacă ar fi obligatoriu doar unul, în clipa de față Alecsandri ar fi acela). De la poet aș lua înclinația către intimitate, capacitatea de a face corp comun cu prezentul, să-i trăiești altruist evenimentele, fără a uita să-ți guști „egoist” clipa și, pe de altă parte, felul de a înfrunta trecerea anilor și de a imagina cu zâmbetul pe buze un viitor în care tu și prietenii tăi nu mai sunteți. Las pe alții să-i ironizeze plăcerea de a sta „la gura sobei” în timp ce afară viscolește, și mărturisesc că nu-mi pot închipui clipe mai liniștite decât erau, în secolul romantic, serile în care stăteai la adăpost de urgie și, alături de oameni plăcuți și concreți, călătoreai în toate lumile posibile, ajungeai cu imaginația la cer. Mă atrag deopotrivă mintea lui scormonitoare și dorința de a face bine, dar și aceea de a trăi comod, de a scrie pentru contemporanii lui, de a pune temelii. În raport cu epoca lui era totuși nonconformist, dar îți trebuie ochi buni spre a vedea asta dincolo de stricta lui politețe.

Prin Maiorescu ideea de model s-a limpezit și mai mult pentru mine. Modelul este acel om pe care îl ai în minte când nu ești sigur cum ar trebui să reacționezi când viața sau oamenii te pun la încercare. Ce ar fi făcut Maiorescu în locul nostru sau în locul meu? Când ajungi să te întrebi asta, ți-ai găsit modelul. Chiar dacă mai am încă mult de cizelat la imperfecta mea alcătuire interioară, figura lui gravă, care vede deșertăciunile lumii și încearcă să le înfrunte senin, dar și critic, îmi apare în față așa cum, în momentul ispitei, lui Iosif i-a răsărit înainte chipul tatălui. În fine, previzibil, de la Caragiale mi-ar plăcea să iau tocmai ceea ce-l opune lui Maiorescu: și el vede deșertăciunile, dar le ia în râs. Și el vede slăbiciunea, dar n-o combate, ci și-o asumă. Pe principiul coincidentia oppositorum, cele două atitudini contrare (seninătatea distantă și identificarea cu o imagine de care râzi) se întâlnesc într-un loc în care aș vrea să ajung și eu cândva și de care sunt încă departe.

(Ioana Pârvulescu, *Modele și antimodele*, în *România literară*, nr. 2, 2010)

A. Scrie răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos:

- (4 p.) Formulează câte un enunț în care să precizezi următoarele aspecte din textul dat:
  - două perspective diferite din care poate fi privită ideea de model;
  - personalitățile culturale care au, pentru autoare, valoare de model.
- (4 p.) Indică într-un enunț titlul publicației în care a apărut articolul de mai sus și anul apariției sale.
- (4 p.) Menționează persoana și cazul pronumelor subliniate în enunțul: *În fine, previzibil, de la Caragiale mi-ar plăcea să iau tocmai ceea ce-l opune lui Maiorescu: și el vede deșertăciunile, dar le ia în râs.*
- (4 p.) Precizează funcția sintactică a cuvintelor subliniate, menționând partea de vorbire prin care se exprimă: *Modelul este acel om pe care îl ai în minte când nu ești sigur cum ar trebui să reacționezi când viața sau oamenii te pun la încercare.*
- (4 p.) Transcrie două propoziții subordonate diferite din fraza următoare și precizează felul lor: *Mi s-a întâmplat de câteva ori să fiu întrebată dacă am vreun model în viață și m-am scuturat ca de o bănuială prea puțin flatantă.*
- (4 p.) Construiește o frază alcătuită din două propoziții în care să existe o propoziție subordonată predicativă introdusă printr-un adverb relativ.

- B. (12 p.) Redactează o narațiune de 150 – 300 de cuvinte în care să prezinți o întâmplare al cărei protagonist este un adolescent care se surprinde pe sine și pe ceilalți depășindu-și propriile limite.

În compunerea ta, trebuie:

- să relatezi o întâmplare, respectând succesiunea logică a evenimentelor;
- să precizezi două elemente ale contextului spațio-temporal;
- să respecti structura specifică tipului de compunere cerut;
- să ai obligatoriu numărul minim de cuvinte precizat.

Notă! Respectarea, în lucrare, a ordinii cerințelor nu este obligatorie. **Vei primi 14 puncte pentru redactarea întregii lucrări** (unitatea compoziției – 2 p.; coerența textului – 2 p.; registrul de comunicare, stilul și vocabularul adecvate conținutului – 2 p.; ortografia – 3 p.; punctuația – 3 p.; așezarea corectă a textului în pagină – 1 p.; lizibilitatea – 1 p.).